

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง : กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นกับการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นกับความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นกับความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น

ลักษณะของการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียน รวม 577 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติพื้นฐานคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เพื่อใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง หาค่า t-test และ One-Way ANOVA เพื่อวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 1 , 2 และ 3 และหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเพื่อวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 4 , 5 และ 6 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC+

สรุปผลการวิจัย

ลักษณะทางประชากรของวัยรุ่น

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิงในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน โดยเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนเอกชน และเมื่อแบ่งตามระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเล็กน้อย

กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งมีบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว (ค้าขาย , ทำงานส่วนตัว) รองลงมาคือ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีมารดาเป็นอาชีพเป็นแม่บ้านมากที่สุด รองลงมาคืออาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว (ค้าขาย,ทำงานส่วนตัว)

กลุ่มตัวอย่างเกือบร้อยละ 90 มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 80 อาศัยอยู่กับทั้งบิดาและมารดา และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งมีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 30,000 บาท

✓ การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยดูรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับนักร้อง และส่วนใหญ่ดูมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีกลุ่มตัวอย่างเพียงหนึ่งในสิบที่ไม่เคยฟังรายการวิทยุเกี่ยวกับนักร้อง โดยส่วนใหญ่จะฟังมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เช่นกัน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง โดยจะซื้อเฉลี่ยเดือนละ 1-2 ชิ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ในเรื่องเกี่ยวกับนักร้อง 4-7 ครั้ง และ 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งอ่านนิตยสารเกี่ยวกับนักร้อง 1-2 ฉบับต่อเดือน และมีผู้ที่ไม่เคยอ่านเลยถึงหนึ่งในสี่ กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งไม่เคยไปชมคอนเสิร์ตเลย และอีกหนึ่งในสามเคยไปดูคอนเสิร์ตน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน

สำหรับเหตุผลสำคัญที่สุดที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องนั้นก็คือ เพื่อความ
 สนุกสนานบันเทิง และสื่อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องมากที่สุดได้แก่
 สื่อโทรทัศน์

เมื่อจำแนกเหตุผลย่อยๆที่เป็นองค์ประกอบในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง พบว่าเหตุผล
 ที่สำคัญมากเรียงตามลำดับก็คือ การที่ทำนองเพลงเพราะ เนื้อหาของเพลงดี นักร้องมีเสียงร้องที่
 เป็นเอกลักษณ์ และนักร้องมีบุคลิกที่ดูใจ ส่วนเนื้อหาของเพลงที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากเรียง
 ตามลำดับ ได้แก่ เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความผูกพันระหว่างเพื่อน เพลงรักที่สนุกสนาน เพลงที่มี
 เนื้อหาที่ให้อารมณ์เกี่ยวกับความรัก และเพลงเกี่ยวกับความรักที่มีความสุข

สำหรับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อวงการเพลงไทยในปัจจุบัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมี
 ความเห็นว่า มีนักร้องเพียงไม่กี่คนที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการประพฤติตัวให้กับวัยรุ่น รวมถึงนักร้องที่
 มีคุณภาพก็มีจำนวนน้อย และเห็นว่านักร้องในปัจจุบันจะมีชื่อเสียงขึ้นมาได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับ
 กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion) ของบริษัทเทปเพลง สำหรับการใช้ภาษาในเพลงของ
 ไทยในปัจจุบันก็ทำให้เด็กไทยใช้ภาษาไม่ถูกต้อง อีกทั้งมักมีการเลียนแบบเพลงต่างประเทศในการ
 ทำเพลงในวงการเพลงไทยซึ่งถือเป็นเรื่องที่ไม่สมควรกระทำ กลุ่มตัวอย่างยังมีความเห็นว่า
 นักร้องในปัจจุบันมีความสามารถรอบด้าน และคนที่จะเป็นนักร้องดังในปัจจุบันมักจะต้องมี
 หน้าตาดี แต่นักร้องบางคนก็แต่งกายไม่เหมาะสม นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังเห็นว่า ในปัจจุบัน
 นักร้องจำนวนมากเกินไปอีกด้วย สำหรับเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยก็คือคนที่จะเป็นนักร้อง
 ในปัจจุบันไม่จำเป็นต้องมีเสียงดี

การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง

เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง พบว่า เรื่องที่กลุ่ม
 ตัวอย่างได้ใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องในระดับมากที่สุดได้แก่ การใช้เพื่อพักผ่อน
 ทำให้เกิดความสนุกสนานบันเทิง ใช้ฆ่าเวลา และใช้เป็นเพื่อนเวลาทำกิจกรรมต่างๆ ส่วนเรื่องที่
 กลุ่มตัวอย่างใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง คือ ใช้ฝึกร้องเพลง ฝึกเล่นดนตรี ใช้ให้กำลังใจตนเอง
 และใช้เป็นตัวอย่างในการแต่งกาย การพูดจา การวางตัว และเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างใช้ประโยชน์ใน
 ระดับน้อย ได้แก่ ใช้เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม ใช้ประกอบการออกกำลัง ใช้สร้างโลก
 ส่วนตัวและแยกตัวจากผู้ปกครอง และใช้หลีกเลี่ยงจากความเป็นจริง

ความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง

เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง พบว่าเรื่องในกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องในระดับมาก ได้แก่ พึงพอใจที่ได้คลายความเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน ทำให้จิตใจเบิกบานแจ่มใส มีการใช้เทคโนโลยีช่วยให้เพลงมีความแปลกใหม่ขึ้น มีการพัฒนาแนวเพลงมากยิ่งขึ้น และได้สัมผัสความทันสมัยของสื่อ ส่วนเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือ สื่อและข่าวสารต่างๆ ทำให้รู้สึกได้ใกล้นักร้องที่ชื่นชอบ และพึงพอใจเพราะทำให้มีเรื่องไปสนทนาในกลุ่มเพื่อนมากขึ้น ส่วนเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับน้อย คือ การเปิดรับสื่อเหล่านี้ทำให้การเรียนเสีย ต้องใช้จ่ายเงินมากในการเปิดรับสื่อเหล่านี้ ข่าวสารที่ได้รับเชื่อถือไม่ได้เพราะเป็นการออกข่าวส่งเสริมโฆษณานักร้องในสังกัดเท่านั้น และสื่อมีมากเกินไปจนความต้องการบางครั้งทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

✓ การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรอันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพมารดา สถานภาพทางครอบครัว รายได้ของครอบครัวและประเภทของโรงเรียนต่างกัน มีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน

ผลการทดสอบ คือ วัยรุ่นชายและหญิงมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และการไปชมคอนเสิร์ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.001 , 0.001 , 0.001 , 0.001 และ 0.05 ตามลำดับ ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยวัยรุ่นหญิงเปิดรับสื่อมากกว่าวัยรุ่นชาย ส่วนการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง ของวัยรุ่นหญิงและชายนั้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

วัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางวิทยุและหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเปิดรับสื่อมากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ โดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง และโดยการไปชมคอนเสิร์ตของวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

วัยรุ่นที่ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง และทางนิตยสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยวัยรุ่นที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชนเปิดรับสื่อมากกว่าวัยรุ่นที่ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และการไปชมคอนเสิร์ตของวัยรุ่นที่ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนนั้น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

วัยรุ่นที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยืนยันสมมติฐาน ส่วนการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และการไปชมคอนเสิร์ตของวัยรุ่นที่มีอาชีพของบิดาต่างกันั้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

วัยรุ่นที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ วิทยุ โดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง ทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และการไปชมคอนเสิร์ตไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยกลุ่มที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่เปิดรับสื่อมากกว่ากลุ่มที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ส่วนการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางวิทยุ โดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง ทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และโดยการไปชมคอนเสิร์ตของวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกันั้น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการซื้อเทป คาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวิดีโอเทปเพลง และทางหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยกลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวสูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีการเปิดรับสื่อโดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวิดีโอเทปเพลง มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวสูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีการเปิดรับสื่อทางหนังสือพิมพ์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ส่วนการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร และการไปชมคอนเสิร์ตของวัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกันนั้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรอันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สถานภาพของครอบครัว รายได้ของครอบครัวและประเภทของโรงเรียนต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน

ผลการทดสอบคือ วัยรุ่นชายและหญิงมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยวัยรุ่นหญิงมีการใช้ประโยชน์มากกว่าวัยรุ่นชาย

วัยรุ่นที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

วัยรุ่นที่ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน มีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยวัยรุ่นที่ศึกษาในโรงเรียนของรัฐบาลมีการใช้ประโยชน์มากกว่าวัยรุ่นที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน

วัยรุ่นที่มีอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และสถานภาพทางครอบครัวต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยกลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มีการใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวสูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 3 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรอันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สถานภาพของครอบครัว รายได้ของครอบครัวและประเภทของโรงเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน

ผลการทดสอบคือ วัยรุ่นชายและหญิงมีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยวัยรุ่นหญิงมีความพึงพอใจมากกว่าวัยรุ่นชาย

วัยรุ่นที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยวัยรุ่นที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความพึงพอใจมากกว่าวัยรุ่นที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วัยรุ่นที่ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน มีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

วัยรุ่นที่มีอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สถานภาพทางครอบครัว และรายได้ของครอบครัวต่างกันมีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น

ผลการทดสอบคือ การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ วิทยุ โดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง ทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และโดยการไปชมคอนเสิร์ต มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการนำไปใช้ประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 , 0.001 , 0.001 , 0.01 , 0.001 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยทั้งหมดเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่สูงนัก

สมมติฐานข้อที่ 5 การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น

ผลการทดสอบคือ การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ วิทยุ โดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง ทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และโดยการไปชมคอนเสิร์ต มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 , 0.001 , 0.001 , 0.001 , 0.001 และ 0.05 ตามลำดับ ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยทั้งหมดเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่สูงนัก

สมมติฐานข้อที่ 6 การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น

ผลการทดสอบ พบว่า การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 ซึ่งยืนยันสมมติฐาน โดยเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่สูงนัก

อภิปราย

จากผลของการศึกษาแยกอภิปรายได้ดังนี้

การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง

จากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์และวิทยุ ซึ่งจัดเป็นสื่อมวลชนที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายและรวดเร็ว โดยเฉพาะสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ เช่น รายการเพลง รายการที่มีการสัมภาษณ์นักร้อง หรือถ้าเป็นสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางวิทยุก็จะมีรายการเพลงที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้มีส่วนร่วมในรายการ ดังเช่นงานวิจัยของ James Lull (1985) ที่ได้ศึกษาการใช้สื่อของของเด็กวัยรุ่น พบว่าในช่วงของการผ่านเข้าสู่วัยรุ่น เด็กหนุ่มสาวจะเริ่มลดการติดต่อกับพ่อแม่ ในขณะที่ยังเพิ่มความสัมพันธ์กับเพื่อนฝูง หรือใช้เวลาสังคมนอกบ้านมากขึ้น การใช้สื่อต่างๆในชีวิตประจำวันก็จะเปลี่ยนแปลงไป จากเคยชมโทรทัศน์กับครอบครัว เด็กก็จะเปลี่ยนมาชมโทรทัศน์กับพี่น้องหรือชมคนเดียวมากกว่า นอกจากนี้ เด็กจะหันไปหาสิ่งอื่นๆที่น่าสนใจกว่า เช่น กลุ่มเพื่อน และสื่ออื่นๆ เช่น รายการวิทยุ ภาพยนตร์ รวมทั้งสื่อเกี่ยวกับดนตรีหรือเพลงต่างๆ นอกจากนี้ จากงานวิจัยของวรรณภา จุริรัตนศิริกุล (2531) ซึ่งให้เห็นว่า ลักษณะการเลือกรับชมรายการโทรทัศน์นั้น ผู้ที่มีอายุน้อยคือเด็กหรือเยาวชนจะรับชมรายการบันเทิงมากกว่ารายการที่มีการเสนอข่าวสารความรู้ รายการบันเทิงที่เยาวชนรับชมประกอบด้วย รายการกีฬา ดนตรี และละคร สำหรับการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวิดีโอเทปเพลงนั้น วัยรุ่นจะยังไม่ค่อยมีกำลังทรัพย์ในการบริโภค จึงพบว่าวัยรุ่นจะซื้อสื่อเหล่านี้เฉลี่ยเดือนละ 1-2 ชิ้นเท่านั้น ดังที่ Katz และคณะ (อ้างถึงใน Berger : 1986) กล่าวไว้ว่า การรับสื่อและการใช้สารขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้รับสารว่าเอื้ออำนวยให้มีศักยภาพในการรับสื่อได้มากน้อยเพียงไร ส่วนนิตยสารนั้นวัยรุ่นยังเปิดรับค่อนข้างน้อยเพียง 1-2 ฉบับต่อเดือน โดยสาเหตุอาจเป็นเพราะข่าวคราวเกี่ยวกับนักร้องที่จะได้รับจากนิตยสารนั้นไม่รวดเร็วทันใจเท่ากับหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งวัยรุ่นส่วนใหญ่จะอ่านเกือบทุกวัน เพราะเป็นสื่อที่หาได้ง่าย สำหรับการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการไปชมคอนเสิร์ตนั้นวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังไม่เปิดรับ อาจเป็นเพราะเวลาที่มีการจัดคอนเสิร์ตส่วนใหญ่จะเป็นเวลาค่ำจนถึงดึก ทำให้วัยรุ่นซึ่งยังอยู่ในความดูแลของผู้ปกครองไม่ได้รับอนุญาตให้ไปชม และค่าบัตรชมคอนเสิร์ตก็ค่อนข้างมีราคาสูงเกินความสามารถของวัยรุ่นที่จะซื้อ

เมื่อสอบถามถึงเหตุผลที่สำคัญที่สุดที่วัยรุ่นเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องพบว่าวัยรุ่นส่วนมากเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ดังที่ McCuail และคณะ (1972) ได้สรุปหน้าที่ของสื่อมวลชนไว้ หนึ่งในสี่ของหน้าที่ของสื่อมวลชนก็คือ หน้าที่เสนอความบันเทิง (Entertainment)สนองความต้องการที่จะหนีพ้นชั่วขณะ (Escape) ไปจากหน้าที่การงานอันจำเจเพื่อผ่อนคลายและสนุกสนานไปกับการปล่อยอารมณ์ สำหรับสื่อที่วัยรุ่นได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องมากที่สุดก็คือ สื่อโทรทัศน์ ซึ่งหากจะคำนึงถึงความเป็นจริงแล้วจะพบว่าสื่อเกี่ยวกับนักร้องที่ออกทางโทรทัศน์มีความสามารถมากในการที่จะดึงดูดวัยรุ่นให้สนใจติดตามจัดเป็นสื่อที่ใช้ในการส่งเสริมโฆษณานักร้องได้ดีที่สุด เพราะสามารถถ่ายทอดภาพและเสียงได้พร้อมๆกัน ทำให้ได้รู้จักกับนักร้องได้อย่างเต็มที่ ทั้งหน้าตา ท่าทาง บุคลิกลักษณะ ท่าเต้น และเสียงร้อง จากงานวิจัยของพัชริดา วัฒนา (2536) ที่ได้ศึกษาถึงวิวัฒนาการของศิลปินเพลงไทยสากลและวิถีทางในการสร้างควมมีชื่อเสียงของศิลปินเพลงไทยสากล รวมถึงบทบาทของสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างควมมีชื่อเสียงให้แก่ศิลปินเพลงไทยสากลจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของเพลงและแนวทางในการนำเสนอของตัวศิลปินเพลงไทยสากลนั้นมีวิวัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลทางดนตรีของชาติตะวันตก นอกจากนี้ยังถูกกำหนดโดยตลาดผู้บริโภคเพลงที่ในอดีตเป็นกลุ่มผู้ใหญ่มาเป็นกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบัน การสร้างควมมีชื่อเสียงนั้น หลังจากเกิดมีระบบธุรกิจเพลงไทยสากลขึ้นมาในปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา ค่ายเพลงต่างๆก็ได้นำเอาระบบการส่งเสริมการจำหน่ายมาเป็นกลยุทธ์สำคัญ เน้นการโฆษณาประชาสัมพันธ์จากภาพลักษณ์และผลงานเพลง โดยมีสื่อมวลชนทุกประเภทเป็นช่องทางในการเผยแพร่ สร้างควมสนใจ และกระตุ้นเร้าควมรู้สึกของผู้ฟังให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อนักร้องอันจะส่งผลให้นักร้องได้เป็นที่รู้จัก ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และกลายเป็นผู้มีชื่อเสียงขึ้นมาได้

เมื่อได้จำแนกเหตุผลย่อยๆที่เป็นองค์ประกอบในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องแล้วพบว่า สิ่งแรกที่สำคัญที่สุดก็คือ ทำนองเพลงและเนื้อหาของเพลง โดยทำนองเพลงต้องเพราะและเนื้อหาของเพลงต้องดี จากงานวิจัยของศมกมล ลิ้มพิชัย (2532) ที่ศึกษาเรื่องบทบาทของระบบธุรกิจ เทปเพลงไทยสากลต่อการสร้างสรรค์ผลงานเพลง พบว่า ศิลปินส่วนใหญ่จำนวนถึงร้อยละ 80 มีความเห็นว่า การที่ผลงานเพลงจะมีคุณภาพได้นั้น องค์ประกอบของเพลงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำนองและเนื้อร้องควรจะต้องมีความกลมกลืนกันเป็นอย่างดี องค์ประกอบรองลงมาที่วัยรุ่นเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องก็คือเสียงร้องและบุคลิกของนักร้อง จากการสอบถามพบว่าวัยรุ่นชอบเสียงร้องที่เป็นเอกลักษณ์ของนักร้องแต่ละคน เสียงไม่จำเป็นต้องดีมากแต่จำเป็นต้องมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น นอกจากนี้บุคลิกของนักร้องก็เป็นสิ่งสำคัญ ดังจะเห็นได้ว่ามีนักร้องหลายคนที่มีเสียงดีแต่บุคลิกไม่ตรงใจวัยรุ่น นักร้องเหล่านั้นก็จะไม่เป็นที่นิยมนักในกลุ่มผู้ฟังที่เป็นวัยรุ่น จึงอาจกล่าวได้ว่า หน้าตาและบุคลิกของนักร้องมีส่วนช่วยให้นักร้องประสบความสำเร็จได้ในระดับหนึ่ง (ศมกมล ลิ้มพิชัย : 2532)

การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง

สำหรับการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นนั้นที่ใช้มากที่สุดก็คือ ใช้พักผ่อน ใช้สร้างความสนุกสนาน ใช้ฆ่าเวลา และใช้เป็นเพื่อนเวลาทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามวัยแล้ว วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆมากมาย เป็นวัยแห่งการปรับตัวทางสังคม เป็นวัยที่มีความเคร่งเครียดทางอารมณ์ (Hurlock : 1949) ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน (สุพัตรา สุภาพ : 2525) ดังนั้นวัยรุ่นจึงใช้สื่อเกี่ยวกับนักร้องนี้ลดความเครียดและสร้างความสนุกสนานให้กับตนเอง ทั้งนี้วัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะใช้สื่อเกี่ยวกับนักร้อง เช่น การเปิดรับวิทยุหรือฟังเทปเพลงในขณะที่ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น อ่านหนังสือ ทำงานบ้าน นอกจากนี้วัยรุ่นยังใช้สื่อเกี่ยวกับนักร้องในการฝึกหัดร้องเพลง ฝึกเล่นดนตรี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการอย่างหนึ่งของวัยรุ่น ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง มีชื่อเสียง อยากรับเป็นนักร้องหรือนักดนตรีที่เก่ง (สุพัตรา สุภาพ : 2525) ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นจะใช้ประโยชน์ในข้อนี้ในระดับปานกลาง การใช้ประโยชน์จากสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการใช้ให้กำลังใจตนเองก็เป็นอีกข้อหนึ่งที่วัยรุ่นใช้มากในระดับปานกลาง เพราะวัยรุ่นต้องการความมั่นคงในอารมณ์ รวมทั้งความรู้สึกปลอดภัย (McKinney : 1958) การใช้ประโยชน์จากสื่อเกี่ยวกับนักร้องในการเป็นตัวอย่งในการแต่งกาย การพูดจา และการวางตัวจะเห็นได้ชัดเมื่อมีนักร้องยอดนิยมเกิดขึ้นซึ่งจะทำให้เกิดกระแสของการแต่งตัว การใช้คำศัพท์ และบุคลิกท่าทางของวัยรุ่นไปในทางเดียวกัน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในช่วงกลางปี พ.ศ. 2538 วัยรุ่นทั่วไปจะแต่งกายในลักษณะที่คล้ายกับนักร้องที่เป็นที่นิยมก็คือ สาวน้อยมหัศจรรย์ หรือ ทาทายัง ซึ่งที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะวัยรุ่นนั้นชอบที่จะคบเพื่อนเป็นกลุ่มและแสดงออกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม โดยการมีท่าทาง คำพูด และการแต่งกายที่คล้ายๆกันนั่นเอง (สุโท เจริญสุข : 2520) มีผลงานวิจัยของมนต์ชัย นินนานนท์ (2526) ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเยาวชนจะเลียนแบบจากละครโทรทัศน์ในเรื่องคำพูดและท่าทาง ซึ่งเป็นการยืนยันให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อต่อผู้เปิดรับสื่ออื่นๆ

ความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง

วัยรุ่นมีความพึงพอใจที่ได้คลายความเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน ทำให้จิตใจเบิกบานแจ่มใส ตรงกับบทบาทและหน้าที่ของธุรกิจเทปเพลงไทยสากลที่มีต่อสังคมอย่างหนึ่งคือ บทบาทในการให้ความเพลิดเพลิน ซึ่งนับเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์ที่จำเป็นต้องมีการผ่อนคลายความเครียดจากสิ่งต่างๆที่ได้ประสบในแต่ละวัน (สมกมล ลิ้มปิจัย : 2532) เมื่อได้เปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องแล้ว นอกจากนี้วัยรุ่นยังพอใจที่มีการใช้เทคโนโลยีช่วยให้เพลงมีความแปลกใหม่ มีการพัฒนาแนวเพลง และได้รับสื่อที่ทันสมัยขึ้น แต่วัยรุ่นยังไม่พอใจที่สื่อเกี่ยวกับนักร้อง เช่น เทป คาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ วิดีโอเทปเพลงและบัตรคอนเสิร์ตมีราคาสูง ต้องใช้จ่ายเงินมาก ซึ่งวัยรุ่นยังไม่มีรายได้เพียงพอที่จะซื้อได้มากนัก นอกจากนี้วัยรุ่นยังเห็นว่าข่าวสารต่างๆจากสื่อที่ได้รับเชื่อถือไม่ได้เพราะเป็นการออกข่าวส่งเสริมเฉพาะนักร้องในสังกัดเท่านั้น และสื่อที่มีอยู่ก็มีมากเกินไปจนความต้องการบางครั้งทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เช่น รายการเพลงของบริษัทเทปเพลงต่างๆ ที่มักจะมีการออกอากาศบ่อยๆเพื่อให้ติดตามคนดู เป็นต้น ซึ่งอาจทำให้เกิดการปฏิเสธการเปิดรับสื่อในครั้งต่อๆมา เพราะถ้าการเปิดรับสื่อเหล่านั้นทำให้เกิดความไม่พอใจ ไม่สบายใจ หรือความไม่แน่ใจมากขึ้น บุคคลก็อาจจะหลีกเลี่ยงข่าวสารนั้น (Information avoidance) ในบางครั้งถ้าหากว่าความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงหรือไ้รับข่าวสารนั้นต้องลงทุนลงแรงมากกว่า การรับข่าวสารนั้นทั้งที่ไม่เต็มใจ (Information yielding) ก็เกิดขึ้น เช่น การที่เรายอมดูโฆษณาที่ซ้ำๆซากในโทรทัศน์ก็เนื่องจากเกียจคร้านที่จะเปลี่ยนช่อง ก็เพราะว่าไม่ว่าจะหมุนไปที่ช่องไหนๆ ก็เจอแต่โฆษณา ก็เลยจำใจต้องดูทั้งๆที่ไม่ชอบ (Charles Atkin อ้างในพีระ จิระโสภณ 2529)

สมมติฐานข้อที่ 1

วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรอันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สถานภาพทางครอบครัว รายได้ของครอบครัวและประเภทของโรงเรียนต่างกัน มีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน

จากการศึกษาความแตกต่างในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มี เพศ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา สถานภาพทางครอบครัว รายได้ของครอบครัว และประเภทของโรงเรียนต่างกัน จะมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องแตกต่างกัน ส่วนวัยรุ่นที่มีอาชีพของมารดาต่างกัน ไม่พบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง โดยสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องได้ดังนี้

เพศ วัยรุ่นชายและหญิงมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ วิชยู หนังสือพิมพ์ และการไปชมคอนเสิร์ตแตกต่างกัน โดยวัยรุ่นหญิงจะมีการเปิดรับสื่อเหล่านี้มากกว่าวัยรุ่นชาย ซึ่งอาจเป็นเพราะวัยรุ่นชายและหญิงในสังคมไทยมีการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน โดยวัยรุ่นชายมีกิจกรรมที่สามารถทำให้เกิดความสนุกสนานบันเทิงได้หลายชนิดกว่าวัยรุ่นหญิง ส่วนวัยรุ่นหญิงนั้นมีข้อจำกัดในการแสดงออกหรือการทำกิจกรรมนอกร้านมากกว่า ทำให้วัยรุ่นหญิงให้เวลาว่างของตนในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องมากกว่าวัยรุ่นชาย จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายอันแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน (ปรมะ สตะเวทิน : 2527) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิยดา เกียวกุล (2538) ที่พบว่าประชาชนเพศหญิงมีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์มากกว่าเพศชาย เช่นเดียวกับงานวิจัยของพจนาลัย ลีละยูวะ (2532) ที่พบว่าเพศหญิงมักมีแนวโน้มที่จะเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์มากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของตรีรัตน์ นิลรัตน์ (2536) ที่พบว่านักศึกษาหญิงมีปริมาณการดูละครโทรทัศน์มากกว่านักศึกษาชาย และผลงานวิจัยของบุญชัย รัตนวีระประดิษฐ์ (2533) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารที่เกี่ยวกับกีฬาทางวิทยุโทรทัศน์กับความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของเยาวชน พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านการกีฬาและการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของเยาวชนชายและหญิงมีความแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา วิทยุระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางวิทยุและนิตยสารต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการเปิดรับสื่อเหล่านี้มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พจมาลย์ ลีละยูวะ (2532) ที่ศึกษาพบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียงและนิตยสารของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ข่าวเกษตร โดยผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูงมีแนวโน้มจะเปิดรับวิทยุกระจายเสียงและนิตยสารในระดับสูง ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่จบการศึกษาในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะเปิดรับวิทยุกระจายเสียงและนิตยสารในระดับต่ำด้วย โดยทั่วไปแล้ว คนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ และคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ในขณะที่คนที่มีการศึกษาดำกว่ามักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ (Rivers , Peterson and Jensen : 1971) หากผู้ที่มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างมากพอ คนเหล่านี้จะใช้ทั้งสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ และสื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ (Schramm and Roberts eds. :1974) ในกรณีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จากสภาพการเรียนในปัจจุบันพบว่า การแข่งขันและความเครียดในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีมากกว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังที่สอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐจึงต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือเรียน วิธีการพักผ่อนที่ดีที่สุดก็คือการฟังวิทยุขณะอ่านหนังสือคลายความเครียดให้กับตนเอง ในขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีเวลามากกว่าในการที่จะเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องอื่นๆ

อาชีพของบิดาและอาชีพของมารดา วิทยุที่มีอาชีพของบิดาต่างกันจะมีความแตกต่างกันในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวีดีโอเทปเพลง แต่ไม่พบว่าอาชีพใดมีการเปิดรับสื่อมากกว่าอาชีพอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนวิทยุที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันนั้นไม่มีความแตกต่างกันในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของตรีรัตน์ นิลรัตน์ (2537) ที่พบว่านักศึกษาที่มีอาชีพของบิดาและอาชีพของมารดาต่างกันมีปริมาณการดูละครโทรทัศน์ไม่ต่างกัน ซึ่งน่าจะเป็นเพราะวัตถุประสงค์ของการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวิทยุหน้านั้นก็คือเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก และความแตกต่างระหว่างวัยของวิทยุกับบิดามารดาน่าจะทำให้การเปิดรับสื่อของลูกกับบิดามารดาไม่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้นจึงไม่พบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องระหว่างวิทยุที่มีอาชีพของบิดาและอาชีพของมารดาต่างกัน

สถานภาพทางครอบครัว วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่มีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ทั้งนี้จากการศึกษาของ Blumer และ Brown (1972) พบว่าผู้ดูโทรทัศน์สามารถที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาในชีวิตไปสู่โลกแห่งจินตนาการในโทรทัศน์ เท่ากับเป็นการหายไปจากปัญหาชั่วคราวและเป็นการผ่อนคลายความเครียด ซึ่งคล้ายกับข้อสรุปของ Schramm และคณะ (1961) ที่กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นใช้สื่อโทรทัศน์เพื่อลดความเบื่อหน่ายในชีวิต เพื่อความบันเทิง และบางส่วนใช้เพื่อความรู้ ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือทางสังคม

รายได้ของครอบครัว วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวสูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวิดีโอเทปเพลง สูงกว่าวัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าสื่อเกี่ยวกับนักร้องเหล่านี้เป็นสื่อที่มีราคาค่อนข้างสูง ทำให้ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่ำบริโภคได้น้อยกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้สูง นอกจากนี้ วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวสูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือนยังมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางหนังสือพิมพ์มากกว่าวัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพจนมาลย์ สิละยูวะ (2532) ที่พบว่าตัวแปรด้านรายได้จะมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์รายวัน โดยผู้ที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มที่จะเปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูง และผู้ที่มีรายได้ต่ำมีแนวโน้มที่จะเปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับต่ำด้วย เช่นเดียวกับงานวิจัยของศิริชัย ศิริภายะ (2525) ที่พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจระดับสูง จะเปิดรับหนังสือพิมพ์รายวันในอัตราที่สูงกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

ประเภทของโรงเรียน วิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชนนั้นมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง โดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวิดีโอเทปเพลง สูงกว่าวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งความแตกต่างนี้น่าจะเกิดขึ้นมาจากความแตกต่างกันของรายได้ของครอบครัวของวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนแต่ละประเภท ซึ่งปรากฏว่าวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่ำกว่าวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน ดังนั้นจึงสามารถอธิบายการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องโดยการซื้อเทปคาสเซ็ท คอมแพคดิสก์ และวิดีโอเทปเพลง ของวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกันได้ในลักษณะเดียวกับตัวแปรรายได้ของครอบครัว ซึ่งอธิบายได้ว่าจากการที่สื่อเกี่ยวกับนักร้องเหล่านี้มีราคาค่อนข้างสูง จึงทำให้วิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชนซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวสูงมีความสามารถและเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องเหล่านี้ได้มากกว่าวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวต่ำ ดังนั้นผลการวิเคราะห์จากสมมติฐานที่ 1 จึงยืนยันว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารเป็นอันมาก (ขวรัตน์ เชิดชัย : 2527)

จากผลการวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 1 จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางประชากรของวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง Katz และคณะ (อ้างถึงใน Berger : 1986) กล่าวว่าในการที่จะเลือกรับสื่ออย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ เช่น การศึกษา อาชีพ ความเชื่อทางการเมือง และรสนิยมของผู้รับสาร เช่นเดียวกับปรมะ สตะเวทิน (2527) ที่กล่าวว่า ผู้รับสารแต่ละคนมีคุณลักษณะเฉพาะตัวของตน เช่น อายุ เพศ บุคลิกภาพ สติปัญญา ทักษะ และประสบการณ์ เป็นต้น คุณสมบัติเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารในการทำการสื่อสาร

สมมติฐานข้อที่ 2

วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรอันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สถานภาพของครอบครัว รายได้ของครอบครัว และประเภทของโรงเรียน ต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มีเพศ ประเภทของโรงเรียน และรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน ส่วนตัวแปรระดับการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และสถานภาพทางครอบครัว ไม่พบความแตกต่างในการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างวัยรุ่นหญิงและชาย พบว่าวัยรุ่นหญิงใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องมากกว่าวัยรุ่นชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิจัยดา เกียวกุล (2538) ที่พบว่าเพศหญิงมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับข่าวโทรทัศน์มากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน และ/หรือ วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวสูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน จะมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องน้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล และ/หรือ วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าโดยหน้าที่หลักของสื่อเกี่ยวกับนักร้องแล้วก็คือการให้ความเพลิดเพลิน ความสนุกสนานบันเทิง และผ่อนคลายความตึงเครียด สื่อเกี่ยวกับนักร้องที่จัดว่ามีราคาถูกผู้บริโภคสามารถบริโภคได้ง่ายได้แก่วิทยุและโทรทัศน์ เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงวัยรุ่นได้ทุกระดับรายได้ของครอบครัว ในขณะที่วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำใช้ประโยชน์จากสื่อเหล่านี้ อย่างเต็มที่ วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวสูงก็มีโอกาสใช้สื่ออื่นๆหรือทำกิจกรรมอื่นๆในการสร้างความสนุกสนานบันเทิงได้ เช่น การเดินทางไปเที่ยวต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ การไปจับจ่ายซื้อของตามห้างสรรพสินค้าชั้นนำ และการไปเล่นกีฬาสำหรับผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี เป็นต้น ทำให้สื่อเกี่ยวกับนักร้องเป็นเพียงหนึ่งในหลายๆกิจกรรมที่ผู้ที่มีรายได้ของครอบครัวสูงจะเลือกมาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการ ดังนั้น วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวสูงจึงมีการใช้ประโยชน์จากสื่อเกี่ยวกับนักร้องน้อยกว่าวัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3

วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรอันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สถานภาพของครอบครัว รายได้ของครอบครัวและประเภทของโรงเรียนต่างกันมีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรอย่างอื่น คือ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สถานภาพทางครอบครัว และรายได้ของครอบครัวนั้น ไม่พบความแตกต่างกันในด้านความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น

เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านเพศพบว่า วัยรุ่นหญิงมีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องมากกว่าวัยรุ่นชายเช่นเดียวกับผลการวิจัยของวียดา เกียวกุล (2538) ซึ่งพบว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิงมีความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์มากกว่าเพศชาย สำหรับปัจจัยทางด้านระดับการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องน้อยกว่าวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุศรินทร์ หนูนักดี (2534) ที่พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจในการได้รับข่าวสารต่างๆจากพนักงานเทศบาลเมืองแตกต่างกัน และงานวิจัยของจรัสศรี หาญสมวงศ์ (2533) ที่พบว่า ผู้โดยสารรถประจำทางที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคาดหวังและความพึงพอใจในรายการวิทยุบนรถโดยสารประจำทางทั่วไปขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ คลื่นพิเศษ F.M. SCA ในระดับที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ Katz (1973) พบว่าสภาวะของสังคมและจิตใจที่แตกต่างกันก่อให้เกิดมนุษย์มีความต้องการแตกต่างกันไป ซึ่งอาจอธิบายเพิ่มเติมตามตัวแปรระดับการศึกษาได้ว่า คนที่มีการศึกษาสูงมากขึ้นจะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารต่างๆมาก ทำให้เกิดขบวนการคัดเลือกสารมากขึ้น การตัดสินใจต่อความพึงพอใจจึงขึ้นกับตัวบุคคลนั้น (Self - individual) สูง การยอมรับข่าวสารต่างๆจึงต้องสอดคล้องไปกับความรู้ของเขา กลุ่มคนที่มีการศึกษาสูงจะเป็นผู้ที่เลือกรับข่าวสารที่มีคุณภาพ ฉะนั้นกลุ่มคนที่มีระดับการศึกษาสูงจึงมีความพึงพอใจแตกต่างจากคนที่มีระดับการศึกษาต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 4

การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องมีความสัมพันธ์กับการนำไปใช้ประโยชน์ โดยเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก ซึ่งหมายความว่า ถ้ามีการเปิดรับสื่อมากก็จะมี การนำไปใช้ประโยชน์มาก และในทางกลับกันถ้ามีการเปิดรับสื่อน้อย ก็จะมีการนำไปใช้ประโยชน์ น้อยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชนินฐา กิตติตระกูลกาล (2536) เรื่องการนำเสนอ การ ใช้ประโยชน์ และทัศนคติเกี่ยวกับการสำรวจสาธารณชนในหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ ที่พบว่าประโยชน์ ที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของนุชรี ตันตวิจิตร (2537) ที่พบว่าความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์ ของผู้หญิงในกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม

สมมติฐานข้อที่ 5

การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น

จากผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวก กับความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรณี ฝูงวรรณลักษณ์ (2538) ซึ่งพบว่า การเปิดรับรายการธรรมะทางสื่อโทรทัศน์ของสมาชิกชมรมทางพุทธศาสนาในกรุงเทพมหานคร มี ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ งานวิจัยของวิยดา เกียวกุล (2538) ก็ศึกษาพบว่าปริมาณ การเปิดรับข่าวโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ส่วนงานวิจัยของวทันีย์ แสนภักดี (2533) พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ และงานวิจัยของชมภูษ ภูมิปาระกร (2534) ได้ศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสารมีความ สัมพันธ์กับความพึงพอใจในโฆษณาเพื่อส่งเสริมสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 6

การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น

จากผลการวิจัยพบว่า การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรณี ผู่วรรณลักษณ์ (2538) ที่พบว่าการคาดหวังประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการธรรมะทางสื่อโทรทัศน์ของสมาชิกชมรมพระพุทธศาสนา และงานวิจัยของ นุชรี ตันตวิจิตร (2537) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ของผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ของผู้หญิง

จากสมมติฐานข้อที่ 4 5 และ 6 สามารถสรุปรวมได้ว่า การเปิดรับสื่อ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องนั้นต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยพบว่า เมื่อมีการเปิดรับสื่อมาก การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อก็จะมาก และความพึงพอใจที่ได้ก็มากตามไปด้วย ผลการวิจัยนี้อาจยืนยันได้ว่า ผู้รับสารเป็นผู้ที่มีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร จงใจเสาะแสวงหาข่าวสาร และสามารถที่จะหลบหลีกข่าวสารได้ถ้าต้องการ (Katz : 1974) เป็นการเน้นความสำคัญของผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสาร ผู้รับสารนั้นไม่ได้เป็นเพียงผู้รับเอาอิทธิพลจากสื่อมวลชนเท่านั้น หากแต่ผู้รับสารจะเลือกใช้สื่อและรับสารที่สามารถสนองความต้องการและความพอใจของตน (ยุบล เบญจรงค์กิจ : 2528) แต่ก็สามารถที่จะมองได้เช่นกันว่า เนื่องจากผู้ส่งสารรู้ถึงความต้องการต่างๆของผู้รับสาร ผู้ส่งสารจึงส่งสารที่ตรงกับความต้องการของผู้รับสารออกมา ทำให้ผู้รับสารนั้นเหมือนกับว่าเลือกสื่อเพื่อสนองความต้องการของตนเอง แต่ความจริงอาจเป็นไปได้ว่าผู้รับสารเพียงแต่รับสารที่ผู้ส่งสารได้คัดเลือกมาให้แล้วเท่านั้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า สื่อเกี่ยวกับนักร้องที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องกับวัยรุ่นมากที่สุดก็คือ สื่อโทรทัศน์ ซึ่งจากลักษณะสำคัญของสื่อโทรทัศน์ที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงได้พร้อมกันทำให้สื่อนี้ถูกใช้ในการส่งเสริมโฆษณานักร้องได้ดีที่สุดและดึงดูดใจวัยรุ่นได้มากที่สุด สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาก็คือ เกิดการเลียนแบบได้ง่าย เช่น การเลียนแบบการแต่งกายของนักร้องที่ชื่นชอบ ซึ่งพบว่ามีนักร้องหลายคนมีการแต่งกายไม่เหมาะสม เช่น ใส่กระโปรงสั้นเกินไป ถือเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี ข้อมูลความเป็นจริงในส่วนนี้จะถูกนำไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขมิให้เยาวชนของเราได้ตามแบบอย่างที่ไม่ดีๆ โดยอาจจะใช้สื่อมวลชนต่างๆสร้างความตระหนักในข้อนี้ให้แก่ผู้ผลิตสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์ รวมทั้งการกระตุ้นเตือนให้ผู้ปกครองและครูอาจารย์ได้รู้เท่าทันสถานการณ์ ซึ่งอาจจะทำได้โดยการวิพากษ์วิจารณ์สื่อเกี่ยวกับนักร้องเหล่านี้ในสื่อมวลชนแขนงต่างๆ เช่น ลงคอลัมน์วิจารณ์ในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2. จากการศึกษาการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้สื่อเกี่ยวกับนักร้องเพื่อการพักผ่อน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานบันเทิง ใช้ฆ่าเวลา และใช้เป็นเพื่อนเวลาทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งหากผู้ที่ผลิตสื่อเกี่ยวกับนักร้องมีความตั้งใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยสร้างสรรค์และดูแลวัยรุ่น ก็สามารถทำได้โดยการสอดแทรกสาระเล็กๆน้อยๆในสื่อที่ผลิตเพื่อให้อ่านและสอนวัยรุ่น โดยการใช้นักร้องในสังกัดที่เป็นที่ชื่นชอบของวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นผู้นำเสนอ (Presenter) สารเหล่านี้ เช่น การชักชวนให้เด็กวัยรุ่นดื่มนมเพื่อสุขภาพ หรือการนำนักร้องที่มีความประพฤติดีและเรียนดีมาพูดคุยชวนให้วัยรุ่นขยันและตั้งใจเรียน เป็นต้น เพราะวัยรุ่นนั้นมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบและเชื่อนักร้องหรือดาราที่ตนชื่นชอบอยู่แล้ว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาว่าการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์นั้นมีผลต่อการตัดสินใจซื้อเทปเพลงของวัยรุ่นหรือไม่ เนื่องจากในผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าวัยรุ่นมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องทางโทรทัศน์มากที่สุด นอกจากนี้อาจให้มีการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของรายการทางโทรทัศน์เกี่ยวกับนักร้องว่ามีองค์ประกอบเป็นอย่างไร มีการออกอากาศบ่อยครั้งเพียงใด และวัยรุ่นดูรายการเหล่านี้ในช่วงเวลาใดมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการควบคุมรวมถึงการพัฒนารายการเหล่านี้ให้เป็นสื่อที่ให้ประโยชน์กับวัยรุ่นอย่างแท้จริง